

[Christmas Møller.]

kunde blive den, som en vis Spekulation havde Lyst til at sætte den til eller fandt sin Fortjeneste i at sætte den til.

Og derfor siger jeg da, at naar man først er gledet ind i saa bundne Forhold paa det økonomiske Omraade her, saa tror jeg, at det Krav, her er rejst, intet har med Livets virkelige Forhold at gøre.

Jeg skal da slutte med at sige, at Forslaget vil jo nu blive henvist til Behandling i et Udvalg, og vi vil da i dette Udvalg, saaledes som vi hele Tiden har gjort det, medvirke til gode og rimelige Foranstaltninger for at opretholde Erhvervslivet i saa vidt Udstrækning som overhovedet muligt. Vi mener, at Landbruget naturligvis har Krav paa at faa Klarhed over, hvorledes dets økonomiske Stilling er i Forhold til de øvrige Erhvervs ogsaa set paa Baggrund af det Spørgsmaal, her er rejst, og vi er klar over, at megen Nytte selvfølgelig vil kunne skabes ved, at der ikke i Landet opstaar en Følelse af, at der gøres Uret mod et enkelt Erhverv til Fordel for andre. Det er en vigtig Sag, hvor ingen med den Interesse, som det konservative Folkeparti har for samtlige Erhverv og ikke mindst for Landbruget, kan være i Tvivl om, at dette Spørgsmaal vil vi meget gerne være med til at faa dokumenteret bedst muligt. Men man maa heller ikke være i Tvivl om, at vor principielle Stilling til Løsningen af denne Sag maa naturligvis nu være den samme, som den var i Januar Maaned. Om vi saa gennem Forhandling angaaende de Spørgsmaal, som i Udvalget vil melde sig, kan naa frem til et Resultat til Gavn for samtlige de Interesser, der her skal varetages, det haaber ogsaa mit Parti.

Niels Frederiksen: Den Del af det foreliggende Lovforslag, der angaar en Forlængelse af Bestemmelserne vedrørende Nationalbankens Fritagelse for Guldindløsningspligten, er der ingen Anledning til at gøre flere Bemærkninger om. Det fremgaar af de faldne Udtalelser, at der er ingen Uenighed om, at dette bør fortsættes.

Med Hensyn til den anden Del af Forslaget, som giver den højtærede Handelsminister Beføjelse til at træffe Foranstaltninger til Regulering og Begrænsning af Vareimporten, ligger Forholdet noget anderledes. Med de Bestemmelser, der angaar Restriktioner for Vareimporten, har man forsøgt paa at løse en Opgave, som for det første var meget vanskelig og for det andet uprøvet i dansk Administration, den Op-

gave at regulere og begrænse Vareimporten, fordi dette under Hensyn til vort Lands Økonomi var nødvendigt. De Mænd, der fik tildelt denne Opgave, gik ind til den med megen Betænkelse, og der er sikkert ingen, som har haft med de Forhold at gøre; der ikke saa, at det vilde afstedkomme mange Klager og medføre en Række Besværinger, dette, at man skulde gaa til Foranstaltninger, hvorved man i Virkeligheden, hvis det skulde nytte noget, maatte ændre paa tilvante Forhold og gribe ind i Privatlivets Dispositioner og gængse Rettigheder.

Mig forekommer det, efter de Erfaringer, der er gjort, og efter de Oplysninger, der foreligger, at Valutakontorets Ledelse har bestræbt sig af yderste Evne for at røgte den vanskelige Gerning saa lidet generende som vel muligt, og jeg erkender ogsaa, at Erhvervslivets Mænd i de forskellige Brancher har modtaget de ændrede Forhold med megen Forstaaelse. Indenfor Valutaudvalget har vi afgjort det Indtryk, at Erhvervslivets Ledere har erkendt og forstaaet, at her staar vi overfor et Forhold, som kræver alle Kræfters Medvirkning, for at Maalet kan naas med saa ringe Ødelæggelse af bestaaende Tilstande som vel muligt.

Der er mellem de Besværinger, der er fremsat, gentagne Gange fremholdt, at Valutakontoret ikke kunde overkomme Arbejdet, at Andragenderne blev forsinket for stærkt, og at disse Forsinkelser i mange Retninger greb ind paa en yderst generende Maade. At det i mange Tilfælde er saadan, maa erkendes, men i det store og hele mener jeg, Valutakontorets Arbejde alligevel har antaget et saa stort Omfang, at jeg ikke er helt sikker paa, om man ikke, efterhaanden som Arbejdet skrider fremad og Organisationen fasttømmes og gennemføres, kommer til at stramme Indskrænkningerne i Importen yderligere, hvis Forholdene fortsætter, som de er nu.

Det er jo meget meget betydelige Vareindførsler, der indtil nu er foregaaet, og meget meget betydelige Beløb, der indtil nu er givet Valutaattest for. Fra alle Sider er der Villie til at lempe Forholdene efter den Nødvendighed, der foreligger paa dette Omraade, at prøve paa at gøre Administrationen saa enkel, klar og lidet generende som muligt, og som foregaaende Ordførere har fremført, foreligger der jo Henstillinger om at simplificere Valutakontorets Arbejds metode. Men jeg mener, at de Forslag, der er fremsat om, at flere eller færre Varegrupper kunde indgaa uden Valutaattest, ganske